

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ชีวิตและการเดินทางที่ไม่สิ้นสุด

UNLIMITED OF JOURNEY LIFE

นายอติป วณิชบูรณ์

MR. ATIT WANICHABOON

รพ.
๐๑๔๖๘
๒๕๔๙

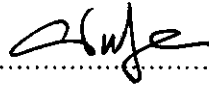
เลขที่.....**78160**.....
เลขทะเบียน.....
วัน,เดือน,ปี.....**25 ก.พ. 2551**.....

b..... 1188796๕
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาประติมากรรม ภาควิชาวิจิตรศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา ๒๕๔๙

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติ
ให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงหเสนี)

.....กรรมการ (ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารถ)
.....กรรมการ (ศาสตราจารย์เดชา วราชน)

.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)
.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์กัญญา คำโสภี)
.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

.....กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุพงษ์ คุชาชีวะ)
.....กรรมการ (อาจารย์วุฒิกิจ คงคา)

.....กรรมการ (อาจารย์มงคล เกิดวัน)
.....กรรมการ (อาจารย์คมสัน หนูเขียว)

.....กรรมการ (อาจารย์ศิรินิตย์ ศิริจิเจริญ)

.....กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อลิตา จันทังเพชร)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ชีวิตและการเดินทางที่ไม่สิ้นสุด UNLIMITED OF JOURNEY LIFE
ชื่อ	นายอริป วณิชบุรณ
รหัสนักศึกษา	46020272
สาขาวิชา	ประติมากรรม
ภาควิชา	จิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2549
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์

บทคัดย่อ

หากการที่เราได้ไปในที่ใหม่ๆ พบผู้คนกลุ่มใหม่ๆ หรือดำรงสถานะทางสังคมในรูปแบบที่ต่างออกไปถือเป็นประสบการณ์ในการเดินทางของชีวิตผมเป็นคนหนึ่งที่มีความรู้สึกหลงใหลในการเดินทาง สาเหตุที่ผมหยิบเรื่องเกี่ยวกับการเดินทางมาสร้างเป็นผลงานศิลปนิพนธ์นั้นเริ่มจากการที่ผมได้มีโอกาสไปต่างประเทศบ่อยครั้งและได้สัมผัสกับความคิดและวัฒนธรรมที่ต่างออกไปจากที่ตัวเองเป็นอยู่ เรื่องราวต่างๆ อาจไม่สำคัญอะไรกับชีวิตมากนักแต่ถ้าเราเปรียบเทียบเส้นทางต่างๆ ที่ใช้ในการเดินทางเป็นเรื่องราวต่างๆ ในชีวิตคุณตัวคุณเองเป็นผู้เดินทางเอง การเดินทางไปที่ในแต่ละแห่งนั้น มีจุดหมายกำหนดแน่นอนว่ามีช่วงระยะเวลาเท่าใดแต่การเดินทางของชีวิตนั้น ไร้ซึ่งข้อกำหนดหรือตัวแปรที่แน่ชัดตัวคุณไม่เคยรู้ว่าจะหยุดเดินเมื่อไร จะไปที่ไหนเมื่อไรจะพอใจหรือไม่พอใจคุณก็คงต้องเดินทางตราบเท่าที่ยังมีชีวิต เส้นทางก็ยังคงทอดสายออกไปรอให้คุณเดินต่อไป และก็ด้วยสาเหตุเหล่านี้ผมจึงนำประสบการณ์ ทั้งหมดมาบวกเข้ากับความรู้สึกส่วนตัวสร้างสรรค์ผลงานในลักษณะประติมากรรมโดยใช้เทคนิคประกอบไม้ และเชื่อมโลหะเพื่อให้เกิดเป็นรูปทรงบันไดวนหลายๆ ชั้นมาประกอบกันเพื่อให้เกิดการซ้ำ เน้นให้เห็นถึงการเดินทางที่ไม่มีที่สิ้นสุด ลักษณะของงานจะเน้นในเรื่องแนวความคิด เพื่อไปสนองความงามของรูปทรงให้นำพาอารมณ์รู้สึกถึงการเข้าไปซ้ำมาของบันไดจนจนสิ้นสุดไม่ได้

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษาของข้าพเจ้าผู้ที่ให้คำแนะนำ อบรมสั่งสอนและให้ความช่วยเหลือมาโดยตลอด การดำเนินศิลปนิพนธ์ในครั้งนี้มีอาจสำเร็จ ลุล่วงไปได้ถ้าหากไม่ได้คำแนะนำจากท่านข้าพเจ้าขอขอบพระคุณคณะอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิทุกๆ ท่านที่ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ทุกๆ แขนงสาขาที่สำคัญข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณครอบครัวที่มอบทุกสิ่งทุกอย่างที่ดีๆ แก่ข้าพเจ้าและขอขอบคุณเพื่อนๆ ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจในการสร้างสรรค์เสมอมา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	1
วัตถุประสงค์	2
ขอบเขตของโครงการ	2
บทที่ 2 แรงบันดาลใจและแนวคิดในการสร้างสรรค์	3
อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปะ	3
แนวความคิด	12
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์	13
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	14
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	26
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	26
วิเคราะห์การจัดวางของศิลปะ	29
บทที่ 5 บทสรุป	31
เอกสารอ้างอิง	33
ภาพผลงานศิลปะ	34
ประวัติผู้เขียน	38

สารบัญภาพ

	หน้า
1. อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปะ	4
2. ภาพร่างชุดที่ 1 (ภาพ 2 มิติ)	14
3. ภาพร่างชุดที่ 1 (ภาพ 3 มิติ)	15
4. ภาพร่างชุดที่ 2 (ภาพ 2 มิติ)	18
5. ภาพร่างชุดที่ 2 (ภาพ 3 มิติ)	19
6. ภาพร่างชุดที่ 3 (ภาพ 2 มิติ)	22
7. ภาพร่างชุดที่ 3 (ภาพ 3 มิติ)	23
8. วิเคราะห์ทัศนธาตุ รูปทรง	27
9. วิเคราะห์ทัศนธาตุ เส้น	28
10. ภาพผลงานศิลปะ ชั้นที่ 1	35
11. ภาพผลงานศิลปะ ชั้นที่ 2	36
12. ภาพผลงานศิลปะ ชั้นที่ 3	37

บทที่ 1

บทนำ

มนุษย์มีร่างกายประกอบด้วยประสาทสัมผัสต่างๆ และมีจิตใจที่คิดงมนอกจากนี้ยังมีสมองสามารถรับรู้สิ่งที่เห็นร่วมกับประสาทสัมผัส ซึ่งเป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นการแสดงออกของมนุษย์ที่มีต่อสิ่งซึ่งดำรงอยู่ด้วยความสัมพันธ์อันเกื้อกูลกันและกัน โดยอาศัยสภาพแวดล้อมที่มีระบบเป็นองค์ประกอบสำคัญ และความเปลี่ยนแปลงภายใต้กฎเกณฑ์ของธรรมชาติ เนื่องจากมนุษย์มีพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความสัมพันธ์กับสิ่งรอบข้าง มนุษย์มีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมทั้งที่เป็นรูปแบบนามธรรม มนุษย์ไม่สามารถอยู่อย่างโดดเดี่ยวได้จึงทำให้ต้องอยู่กับสังคมมีวัฒนธรรม ประเพณี และมีคุณค่าที่คอยหล่อหลอมสภาพจิตใจนอกจากนั้นในแต่ละสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างมนุษย์และสภาพแวดล้อมย่อมมีมิติทางด้านเวลาเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งทำให้เกิดความทรงจำ เกิดขึ้นระหว่างประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนรู้

ปัจจุบันวัฒนธรรมทางเทคโนโลยีต่างๆ ได้เจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วส่งผลให้มนุษย์มีความสะดวกสบายในด้านต่างๆ มากยิ่งขึ้นมีผลทำให้การเดินทางไปยังจุดหมายปลายทางที่กำหนดไว้รวดเร็วยิ่งขึ้น การที่มนุษย์เดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ ไม่ว่าจะเดินทางด้วยการเดินรถยนต์ เครื่องบิน เรือ หรือด้วยเหตุผลของการเดินทางของแต่ละคน จะเป็นอย่างไรก็ตามเชื่อว่าทุกคนจะต้องได้ประสบการณ์ที่แปลกใหม่การที่มนุษย์เดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ นั้น ก็มีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างออกไป อย่างเป็นทางการเดินทางเพื่อการท่องเที่ยว เดินทางเพราะความจำเป็นทางด้านหน้าที่การงาน หรือการเดินทางอีกหลายๆ จุดมุ่งหมาย

ในระหว่างการเดินทางนั้นแต่ละคนอาจจะได้พบสิ่งต่างๆ ที่แตกต่างและทำให้เกิดความรู้สึกดีและไม่ดี หรืออาจเจอสิ่งที่ไม่คาดคิดว่าจะได้พบเห็นมาก่อน ซึ่งเมื่อเวลาผ่านไปสิ่งที่ได้พบเห็นเหล่านั้นก็จะอยู่ในความทรงจำของแต่ละบุคคล อาจมากบ้างน้อยบ้างแล้วแต่ความสนใจที่ผ่านมาซ้ำเข้าได้หยิบยก จากการบันทึกประสบการณ์ในสิ่งต่างๆ ที่ส่งผลให้เกิดการสร้างสรรค์

ความสำคัญของโครงการ

การเดินทางนั้นเป็นสิ่งติดตัวมนุษย์ทุกคน ราวกับเป็นสัญลักษณ์ของการมีชีวิตคน มีชีวิตของมนุษย์ถ้ามองในภาพรวมแล้ว ทุกเรื่องราวเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นนั้นเกี่ยวข้องกับการเดินทางทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของความรัก หน้าที่การงาน สถานะทางสังคม เหล่านี้ล้วนแต่มีการเคลื่อนที่มีการเดินทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทางเข้ามาเกี่ยวข้องทั้งสิ้น จากจุดหนึ่งไปสู่อีกจุดหนึ่ง จากตำแหน่งหนึ่งไปสู่อีกตำแหน่ง จากสถานะหนึ่งไปสู่สถานะใหม่

การเดินทางในทุกๆ นัยยะนั้นล้วนมีจุดหมายทั้งสิ้นอาจจะเป็นสถานที่ที่สิ้นสุด สถานภาพสูงสุด หรือเป้าหมายที่เราตั้งไว้ซึ่ง โดยทั่วไปแล้วสิ่งเหล่านี้เราไม่สามารถกำหนดตายตัวได้แน่นอนของรูปแบบและความสลับซับซ้อนของเส้นทางที่แตกต่างกันไปตามแต่ละบุคคล ซึ่งเราเรียกมันว่าเส้นทางที่ไม่สิ้นสุด ข้าพเจ้าได้มีความสนใจเกี่ยวกับเรื่องนามธรรมเหล่านี้จึงได้หยิบยกเรื่องราวมานำเสนอ ถึงความวอกวนของการดำเนินชีวิตในรูปแบบของประติมากรรม ให้ได้เห็นว่าชีวิตเราในแต่ละวันนั้นมีการดำเนินไปเรื่อยๆ โดยที่เราไม่มีโอกาสกำหนดได้เลยว่าจะจบลงเมื่อใด ในหลายๆ เรื่องเราอาจจะเดินไปข้างหน้าได้ทีละก้าว แต่ในอีกหลายๆ เรื่องเราอาจจะไม่สามารถก้าวข้ามไปเลยหรือแม้กระทั่งก้าวถอยหลังด้วยซ้ำ แต่ความสำคัญมันอยู่ที่การกำหนดเป้าหมายบางอย่างของชีวิตไว้

วัตถุประสงค์

1. ข้าพเจ้าต้องการสื่อให้เห็นถึงรูปแบบของการซ้ำของขั้นบันไดที่ให้อารมณ์ไม่รู้จกกับสิ้น
2. ต้องการให้เกิดความรู้สึกลับสนในจุดเริ่มต้นและจุดที่สิ้นสุด
3. ต้องการให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกที่ค้นหาจุดจบของผลงานและความพอดีตามอุดมคติซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจจะไม่เกิดขึ้น

ขอบเขตของโครงการ

1. เป็นประติมากรรมลอยตัว 3 มิติ ที่มีการทับซ้อนของท่อน ไม่มีลักษณะคล้ายบันไดวน
2. แนวทางการสร้างสรรค์เป็นแบบนามธรรม
3. เพื่อเป็นการหารูปทรงและลักษณะการจัดวางที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดความรู้สึกว่าไม่รู้ว่ที่ใดเป็นจุดเริ่มของงานและจุดจบของงาน
4. จำนวนผลงานมี 3 ชิ้น
 - 4.1. ขนาด 105 x 100 x 185 ซม.
 - 4.2. ขนาด 70 x 190 x 120 ซม.
 - 4.3. ขนาด 100 x 170 x 160 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

แรงบันดาลใจและแนวคิดในการสร้างสรรค์

ถ้าหากอธิบายตามหลักของจิตวิทยาทั่วไปถ้าหากมีสิ่งเร้าเข้ามามนุษย์เราก็จะมีการตอบสนองต่อสิ่งเร้าเหล่านั้นหรือถ้าพูดง่ายๆ ก็คือ เมื่อคนเราเกิดมีความต้องการเกิดขึ้น ความต้องการเหล่านั้นก็จะกลายเป็นแรงผลักดันที่ทำให้คนเราหาทางทำให้สำเร็จในความต้องการนั้น ซึ่งเหล่านี้เป็นหลักการสากลทั่วไปที่หาเหตุผลและข้อสรุปได้ แต่ในมุมมองแนวความคิดของข้าพเจ้าความต้องการคือ จุดหมายปลายทาง ความสำเร็จในความต้องการคือการเดินทาง

เรื่องราวของแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานชนิดนี้นั้นคงจะเริ่มขึ้นจากการได้เดินทางที่ไกลที่สุดครั้งแรกในชีวิตผม ผมได้มีโอกาสเดินทางไปต่างประเทศทั้งยุโรปและอเมริกา จึงได้สัมผัสกับวัฒนธรรมในรูปแบบต่างๆ มากมายได้พบปะผู้คนหลากหลายเชื้อชาติ หลายภาษา ความเชื่อความคิดก็จะแตกต่างกันออกไป วิธีในการดำเนินชีวิตก็เช่นกัน แต่ในความรู้สึกของผมมีสิ่งหนึ่งที่ผู้คนต่างเชื้อชาติต่างสัญชาติเหมือนกันนั่นก็คือทุกคนมีการเดินทางของชีวิตในแง่มุมใด แง่มุมหนึ่ง ทุกคนมีจุดมุ่งหมายมีเป้าหมายและทุกๆ คนกำลังพยายามที่จะเดินทางไปให้ถึงตรงจุดนั้นมันไม่ใช่แค่เรื่องของเป้าหมายแต่ยังหมายถึง เรื่องของความรักหน้าที่การงานหรือแม้แต่เรื่องของสถานะภาพในสังคมที่แต่ละคนดำรงอยู่

ผู้คนเหล่านี้กำลังเดินทางไปข้างหน้าบ้างก็พบกับจุดหมายปลายทาง บ้างก็เห็นเป็นเรื่องลำบากใจ บ้างก็ไม่สามารถเห็นมัน ได้แม้แต่เพียง โครงสร้าง ด้วยเหตุผลและมุมมองส่วนตัวที่กล่าวมาข้าพเจ้าจึงเกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ เพื่อต้องการถ่ายทอดความรู้สึกของการเดินทางในชีวิตคนเรา ว่าไม่ได้ชัดเจนสวยงามมันอาจจะเป็นการเดินย่ำอยู่กับที่ เป็นความซ้ำซาก จำเจ เบื่อหน่าย ไร้ซึ่งจุดหมายปลายทางที่สิ้นสุด ถึงแม้ว่ามันจะแย่หรือคิดเลิखขนาดไหนก็ตามหากยังมีขยับมันไปขึ้นต่อไปอยู่ปรากฏอยู่ภายใต้หน้าไม่ว่าลมหายใจจะแผ่วเบาแค่ไหนก็ยังคงก้าวเดินต่อไปบนเส้นทางชีวิตที่ไม่จบสิ้น

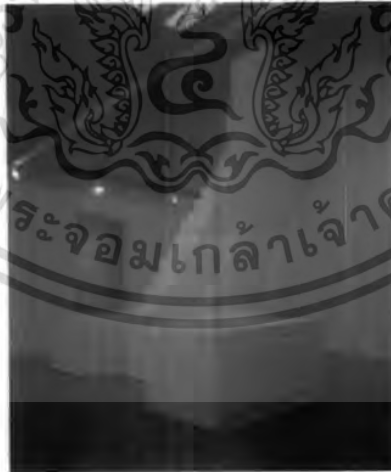
อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปะ

อิทธิพลของศิลปิน 2 ท่าน ที่ส่งผลกระทบต่องานของข้าพเจ้าคือ ราเชล เวทเทอร์ด (Rachel Whitercand) และ โจเซฟ มารา ซับบิราซ (Josep Mara Subirachs) ทั้งสองคนมีการสร้างสรรค์งานที่เรียบง่ายและลงตัวทั้งความงามและความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งเหตุผลเหล่านี้ทำให้ข้าพเจ้าประทับใจมาก

ศิลปิน Rachel Whitercand เกิดที่เมืองลอนดอน ในปี 1963 เรียนจิตรกรรมที่ Brighton Polytechnic (1982-85) และเรียนประติมากรรมที่ Slade School of Art, University College London (1985-87) แสดงงานเดี่ยวครั้งแรกที่ Carlye Gallery, London ในปี 1988 หนึ่งปีหลังจากจบการศึกษา

งานประติมากรรมชิ้นแรกที่สร้างชื่อเสียงให้แก่เธอ มีชื่อว่า Ghost (1990) แสดงที่ Chisehale Gallery, London เธอหล่อปูนขึ้นเป็นที่ว่างภายในห้องธรรมดาๆห้องหนึ่ง รายละเอียดของเตาผิงที่กำลังลุกไหม้ ประตู หน้าต่าง วอลเปเปอร์ สีที่ลอกหลุดจากภาพบนฝาผนัง เป็นสิ่งที่ทำให้งานของ Whiteread แตกต่างจากงานอื่นๆ ในแง่ของความเรียบง่าย และตรงประเด็น

ในปี 1992-93 Rachel Whiteread ทำงานในเบอร์ลิน ในโปรเจกของ DAAD Artist ซึ่งเธอได้ทุ่มเทเวลาทั้งหมดในงานพัฒนางานประติมากรรม งานที่ตามมาคือ งานหล่อพื้นที่ภายนอกของฟูก และแผ่นหินของหลุมฝังศพ และที่ว่างภายในประป๋ายน้ำร้อน และได้โต๊ะเก้าอี้ ที่ว่างคืนพื้นไม้ และชั้นหนังสือ งานเหล่านี้ ถูกทำขึ้นด้วยวัสดุหลายชนิดไม่ว่าจะเป็น พลาสติก ปูนพลาสติกอร์ ยาง และเรซิน สีเอกรงค์ที่ขึ้นอยู่กับวัสดุที่ใช้ทำ งานของ Rachel Whiteread เป็นที่ต้องการของนักสะสมชั้นนำทั่วโลก และได้ถูกนำไปจัดแสดงในหลายประเทศ ในปี 1997 เธอได้เป็นตัวแทนของประเทศอังกฤษ ไปจัดแสดงงานที่ เวนิส เบียนนาเล่ งานที่เป็นที่พูดถึง และเฉียบคมที่สุดงานหนึ่งของเธอคือ งานที่ชื่อว่า House (1993-94) งานหล่อคอนกรีต สภาพภายในของบ้านแถบตะวันออกของลอนดอน ยุคศตวรรษที่ 19 แม้ว่างานจะสามารถแสดงได้เพียงเวลาอันสั้นเนื่องจากทางการต้องการใช้พื้นที่ในการทำสิ่งปลูกสร้าง งานของเธอได้ถูกพังลง อย่างเดียวที่หลงเหลือจากงานนี้ คือ งานหล่อพื้นที่ว่างรอบๆ ทางหนีไฟ ในปี 1993 เธอได้รับรางวัล Turner Prize ทำให้ได้รับมอบหมายให้ทำงานเช่น Holocaust Memorial ใน Vienna

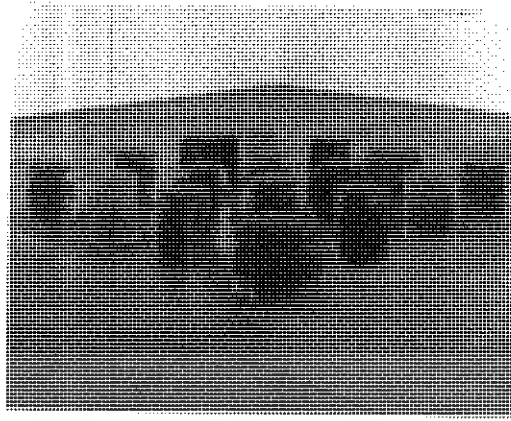
Rachel Whiteread

Untitled (Fire Escape), 2002

Mixed Media, staircase for January Show

289 3/4 X 215 3/8 X 236 3/8 inches (736 X 547 X 600.5 cm)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

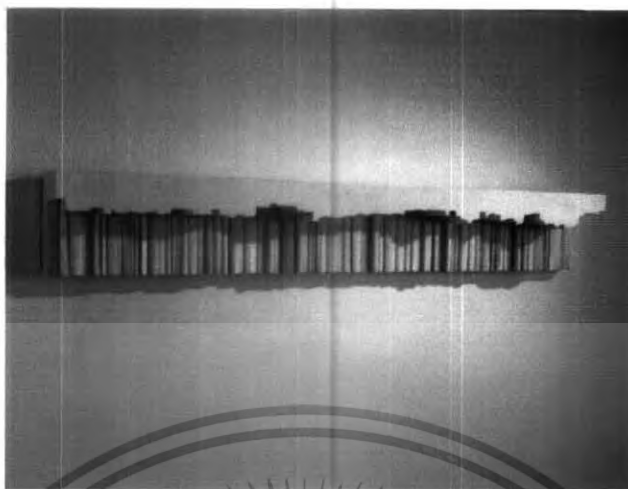

Rachel Whiteread
 Untitled (Sixteen Spaces), 1995
 Resin 16 units of varying dimension
 RW 204

Rachel Whiteread
 Table and Chair (Green), 1994
 Rubber and polystyrene
 27 X 48 X 32 inches (68.6 X 121.9 X 81.3 cm)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Rachel Whiteread

Untitled, 2000

Plaster, polystyrene and steel

11 3/4 X 78 3/4 X 9 3/4 inches (29.85 X 200.03 X 24.77 cm)

**Embankment by Rachel Whiteread. Turbine Hall, The Tate Modern,
Bankside, London. 12 November 2005**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปิน Josep Mara Subirachs เกิดในบาร์เซโลนา วันที่ 11 มีนาคม 1927 เขาเป็นทั้งประติมากร นักออกแบบ และช่างทำแบบพิมพ์ เขาฝึกงานที่สตูดิโอของ E. (1942-1947) และเป็นนักเรียนที่ Escola de Belles Arts (1945) Enric Casanovas (1947-1948) เป็นอาจารย์ที่แนะนำเขาให้รู้จักกับงานสไตล์เมดิเตอร์เรเนียนของ Maillol เมื่อเขาอายุได้ 21 ปี ได้จัดการแสดงผลงานเดี่ยวครั้งแรกขึ้นที่ Casa del Libre บาร์เซโลนา เขาอาศัยอยู่ในปารีส และต่อมาในเบลเยียม ได้ศึกษางานศิลปะจากพลาสติกในช่วงครึ่งหลังของศตวรรษที่ 20 เขาใช้วัสดุแตกต่างกันมากมาย ไม่ว่าจะเป็นบรอนซ์ ไม้ แก้ว เหล็ก หิน ซีเมนต์ คอนกรีต หินอ่อน อะลูมิเนียม งาน และเชือก เขาทำตั้งแต่งานประติมากรรมขนาดใหญ่ ไปจนถึงเหรียญ เขาคิดค้นแนวความคิดใหม่ๆ ในการทำงานประติมากรรมใน Catalonia และเป็นประติมากรที่มีเอกลักษณ์มากที่สุดคนหนึ่งของโลก งานของเขาแทบจะเรียกว่าไม่ได้รับอิทธิพลมาจากใคร สิ่งที่ทำให้เขาเป็นสุดยอดคือ การควบคุมเทคนิค และความแม่นยำของรูปทรง ในงานคอนเซ็ปชวล เขาได้รวบรวมวัตถุจากวัสดุต่างๆกัน วัตถุที่ขัดแย้งกัน สลัก กลอน มารวมเข้ากับ วัตถุที่คลาสสิกเช่น สฟิงค์ พีรามิด เสาหิน รวบรวมได้ ให้ได้ความรู้สึกที่ขัดแย้ง บิดเบือน ดากถาง เขาเป็นผู้นำของงานสมัยใหม่ และอยู่กึ่งกลางระหว่างความใหม่ และเก่า ด้วยงานที่กว้าง และหลากหลาย ตั้งแต่คลาสสิก ไปถึง Noucentisme (Mediterranean neo-Classicism) จากงานที่เป็นที่เป็นที่ไปตามขนบ ถึง งาน expressionism หรือ จากนามธรรม ถึงรูปธรรม งานของเขาได้ถูกนำมาอ้างอิงถึงบ่อยครั้งในงานของศิลปินกลุ่มต่างๆ ทำให้ Subirachs เป็นนักสร้างสรรค์ที่ยิ่งใหญ่แห่งยุค Theme หลักของรายละเอียดบน Passion Facade คือ Christ 's last days and death ผลงานของประติมากร Josep Maria Subirachs

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Monument to Ramon Llull, 1976

Concrete

870 cm high

Montserrat , Barcelona (Spain).

MONUMENT A LLUÍS COMPANYS - ESCULTOR: SUBIRACHS

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

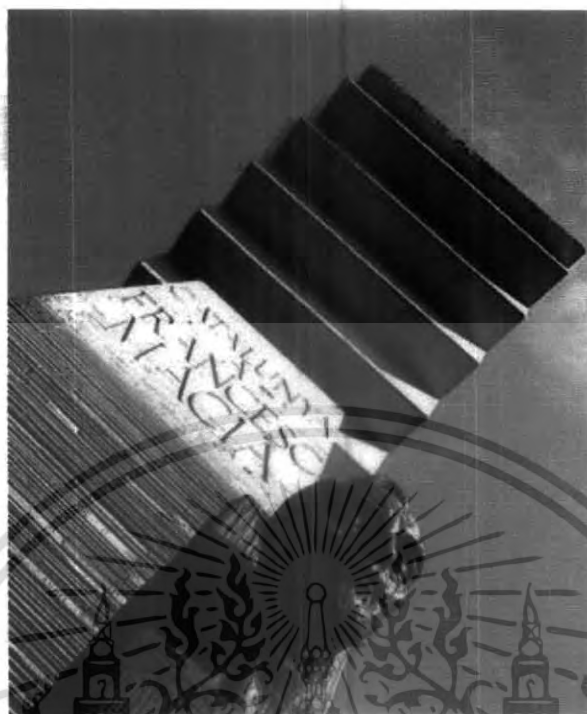

Evocaci Marinera. Barcelona, 1958 - 1960

Bronze.

95 cm high

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Monument to Francesc Maci.

Barcelona, 1991

Stone, Concrete, Iron, Bronze

900 x 370 x 830 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิด

การเดินทางในชีวิตของมนุษย์ปุถุชนอย่างเราๆ นั้นมันช่างดูไร้ซึ่งจุดหมายที่ชัดเจน แจ่มแจ้ง เราไม่มีวันล่วงรู้เส้นทางชีวิตในอนาคตได้อย่างชัดเจนสิ่งที่มนุษย์เราสัมผัสกันอยู่ทุกวันนี้มันเป็นเพียงมโนภาพในสิ่งที่น่าจะเป็นไปได้ ที่สุด สิ่งที่เราต้องการมากที่สุด แต่ไม่มีใครบอกว่าภาพที่คุณร่างไว้ว่ามันจะเป็นอนาคตที่แท้จริงของคุณ

ข้าพเจ้าจึงอยากจะสะท้อนถึงเส้นทางของชีวิตที่เปรียบเสมือนขั้นบันไดวนที่ไม่มีจุดจบและจุดเริ่ม การวนซ้ำซากจำเจของชีวิตมนุษย์ทั้งหมดเป็นแนวความคิดที่ข้าพเจ้าประทับใจและนำมาแสดงเป็นผลงานศิลปะตามจินตนาการในรูปแบบศิลปะกึ่งนามธรรม โดยใช้ ไม้ เหล็ก มาประกอบขึ้นเป็นโครงสร้าง เพื่อสื่อถึงผลงานไม้สิ้นสุดในการเดินทาง ในรูปแบบของงานประติมากรรม การค้นพบทางของตัวเอง และเดินไปตามทางนั้น แต่ทางเดินนั้นไม่ได้มีเพียงทางเดียวเบื้องหน้าของคุณมีทางอยู่หลากหลายจะเปลี่ยนทางเมื่อได้อยู่ที่ตัวคุณ มีโอกาสมากมายที่จะเปลี่ยนจากทางเก่ามาเป็นทางใหม่ ที่ให้ดัชนีความพอใจแต่ตัวเองมากที่สุด¹

¹ มุทิตา พาณิช. เปลี่ยนแรงชีวิต. สำนักพิมพ์สวนเงินมีมา : พิมพ์ครั้งที่ 1. พฤษภาคม 2548. หน้า 4-5

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์

จากได้กล่าวมาแล้วในบทแรงบันดาลใจและความคิดสร้างสรรค์ และแนวความคิดของข้าพเจ้า เป็นประติมากรรมในรูปแบบนามธรรมแนวความคิด และมุมมองก็เป็นเรื่องส่วนตัว การดำเนินการและสร้างสรรค์ส่วนใหญ่จึงขึ้นอยู่กับการศึกษาจากประสบการณ์จริงในชีวิต การเดินทางไปศึกษานอกสถานที่ เก็บข้อมูล จากการพบประพุดคุยแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับผู้คนต่างสัญชาติในชีวิตร่วมกับผู้คนในแต่ละประเทศเป็นระยะเวลาสั้นๆ บางครั้งจะมีการจดบันทึกเรื่องราวแง่คิดต่างๆ เก็บไว้เนื่องจากผู้ที่อยู่ที่ในแต่ละที่นั้นย่อมมีความเชื่อและความคิดที่แตกต่างกันออกไปและจะทำการศึกษาเพิ่มเติมจากทั้งสิ่งพิมพ์และโทรทัศน์ ค้นคว้าหาข้อมูลจากหนังสือหรืออินเทอร์เน็ตเพื่อความเข้าใจในสิ่งที่ศึกษาให้มาก

การปฏิบัติงานหลังจากที่เราศึกษาค้นคว้าและร่างภาพหลายๆ แบบไว้แล้วเพื่อหารูปทรงที่ตอบสนองต่อกระบวนการคิดของเราที่สุดจึงเริ่มลงมือทำงานจำลองขนาดเล็กขึ้นมาจากภาพร่าง โดยจะต้องสร้างขึ้นมาหลายชิ้นเพื่อใช้ในการเปรียบเทียบอีกครั้งหนึ่ง เมื่อเห็นว่าสมควรจึงได้เริ่มทำการขยายซึ่งในการขยายงานนั้น แบบจำลอง 3 มิติที่ทำไว้ตอนแรกอาจจะมีการปรับเปลี่ยนเล็กน้อยเพื่อให้สอดคล้องกับความเป็นจริง และแนวความคิด ในตัวงานนั้นเป็นการเรียงกันของกล่องเหล็กกับเป็นท่อนไม้เรียงกันอย่างเป็นระเบียบวนไปในทางเดียวกันเปรียบเสมือนการไม่มีจุดจบของทางเดิน การซ้ำซากจำเจของชั้นบันได

ในการปฏิบัติงานจริงข้าพเจ้าได้นำข้อมูลมาจากประสบการณ์ส่วนตัวการเรียนรู้จากสถานที่ต่างๆ วิธีการดำเนินชีวิตของผู้คน การเดินทางของแต่ละบุคคล ข้าพเจ้าสังเกตและวิเคราะห์ข้อมูลอีกส่วนจากการอ่านสิ่งพิมพ์ข่าวสาร หนังสือต่างๆ จากนั้นนำข้อมูลมาใช้ในการร่างภาพแนวคิดหลายๆ แบบ และนำเป็นแบบจำลอง 3 มิติ เพื่อหารูปแบบที่สมบูรณ์ที่สุดที่ตอบสนองแนวความคิดได้สุดท้ายจึงนำมาขยายเป็นผลงานที่สมบูรณ์ และคำนึงถึง การติดตั้งผลงานให้เหมาะสมกับสถานที่

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

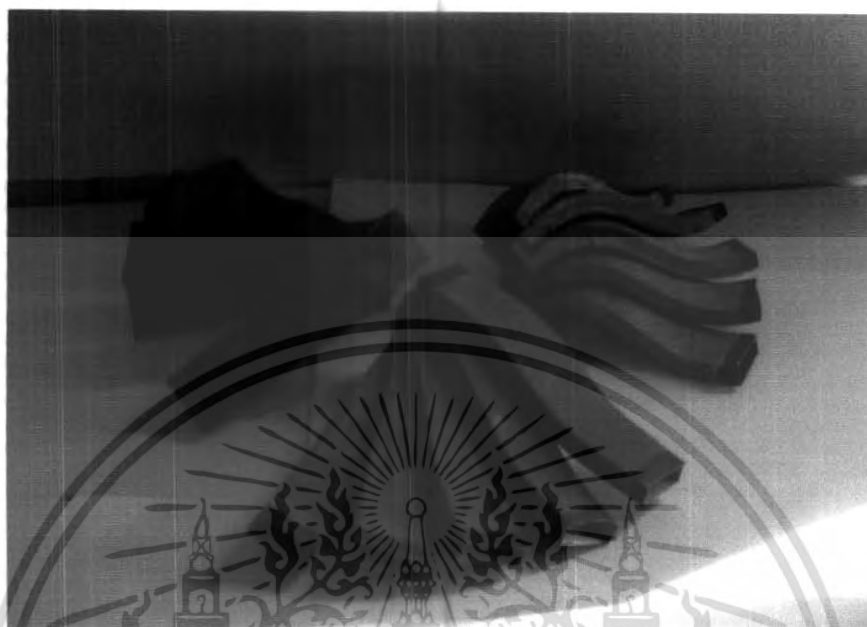
ผลร่างชุดที่ 1

ภาพ 2 มิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ 3 มิติ

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์ภาพร่างชุดที่ 1

ข้าพเจ้าต้องการแสดงความรู้สึกที่เป็นนามธรรม และรูปแบบที่ให้ความรู้สึกของการเคลื่อนไหว มีลักษณะคล้ายบันไดตัวงานเป็นแนวตั้งขึ้นบ้างและแนวนอนบ้าง ข้าพเจ้าได้นำทัศนคติในเรื่องราวของเส้นมาใช้โดยการซ้ำทำให้เกิดเป็นระนาบที่ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว ให้ความรู้สึกแฝงไว้ซึ่งการเคลื่อนไหวที่สูงขึ้น การก้าวเดินไปข้างหน้าแนวขึ้นบันไดวนเวียนไปมาเป็นเกรียวหมายถึงวัฏจักรการดำเนินชีวิตคือมีขึ้นมีลง แต่ทุกชีวิตก็ยังคงต้องก้าวเดินต่อไป

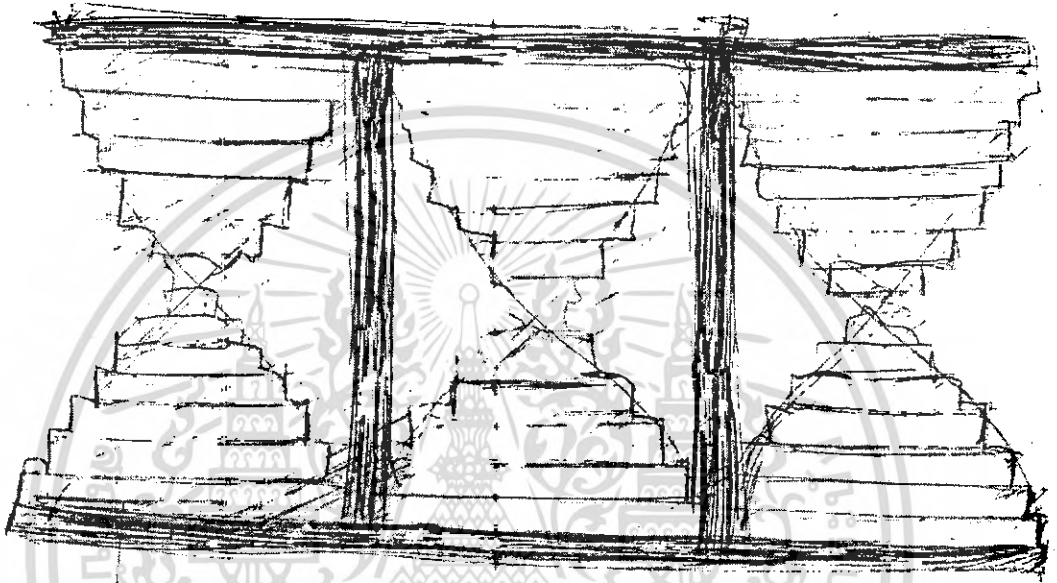
78160

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

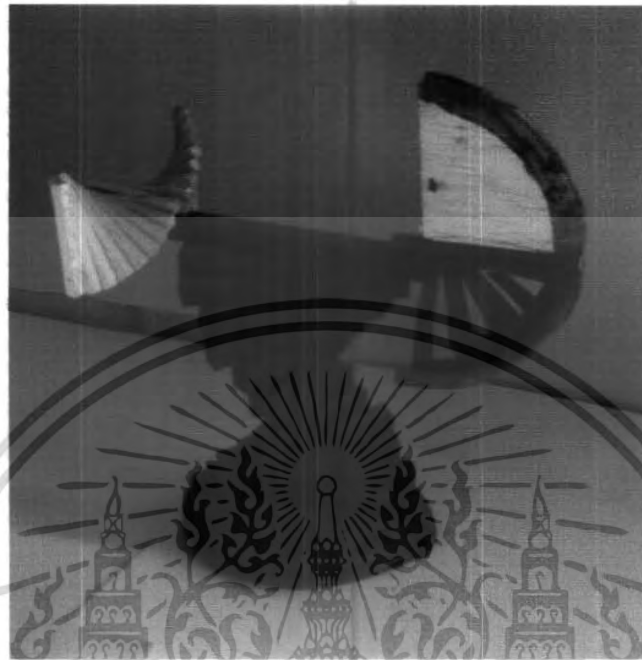
ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพ 2 มิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ 3 มิติ

ภาพร่างจีนที่ 1

ภาพร่างจีนที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างขึ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์ภาพร่างชุดที่ 2

เป็นการพัฒนาต่อจากภาพร่างชุดที่ 1 โดยมีความคิดเห็นว่า การที่คนเราดำเนินชีวิตแบบนั้น เป็นวัฏจักรที่ไม่สิ้นสุด ซ้ำซาก จำเจน่าเบื่อหน่ายแต่ถึงกระนั้นมันโคก็ยังคงหมุนเวียนและทอดยาวไว้รอคนเดินอยู่รำไป ในขั้นนี้เพิ่มบันไดวนเป็น 3 ชุด และมีกรอบสีดำ เหตุผลที่ต้องเป็น 3 ชุด เนื่องจากเหตุผลที่ว่าชีวิตเรามีการเลือกให้เดินมากมาย และกรอบสีดำนั้นหมายถึงว่า กรอบของสังคมคนหรือสภาพแวดล้อมที่ลอบคลุมเงื่อนไขในการก้าวเดินของชีวิต

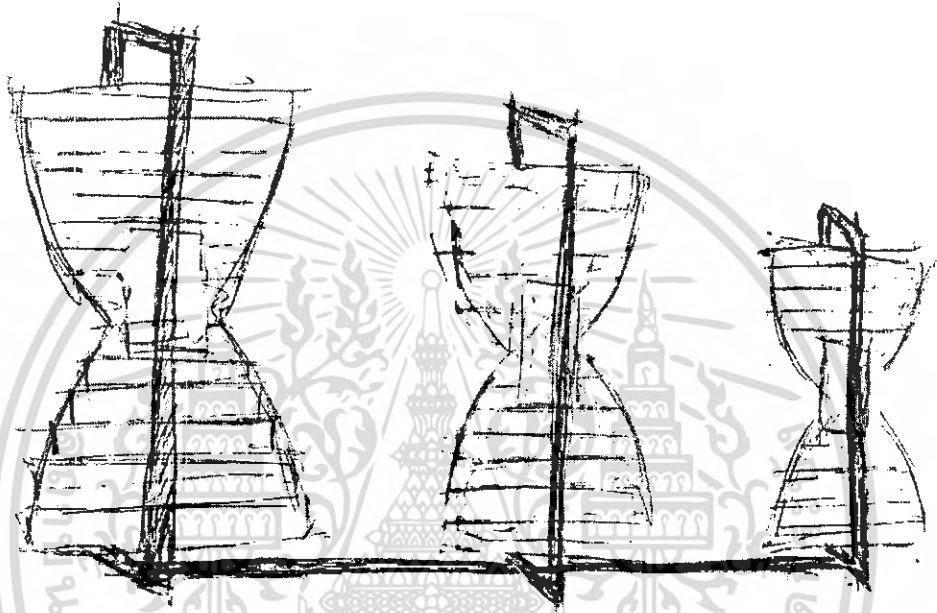

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพ 2 มิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ 3 มิติ

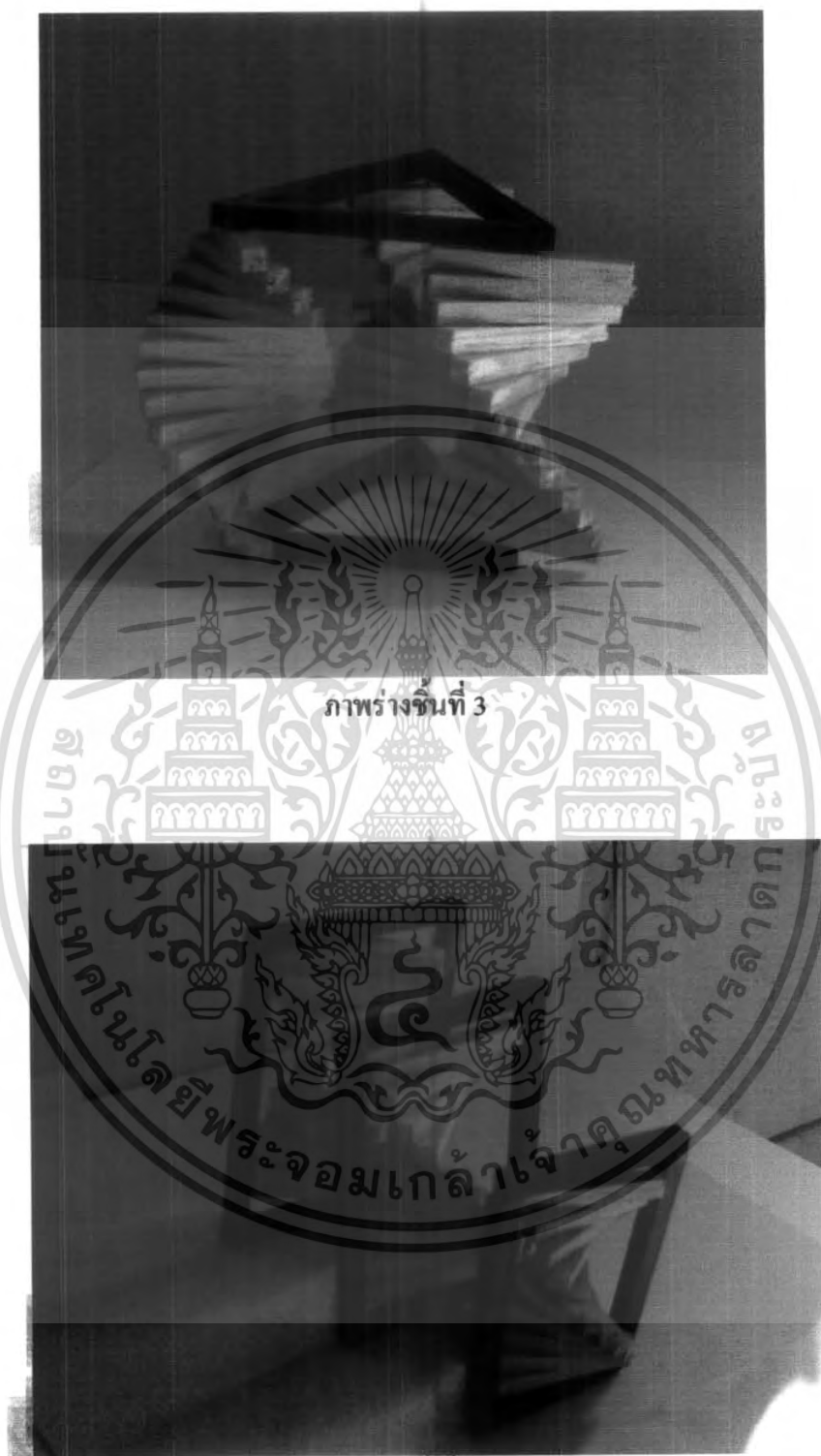

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างจีนที่ 3

ภาพร่างจีนที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์ภาพร่างชุดที่ 3

เป็นชิ้นงานที่พัฒนาต่อมาจากชุดที่ 2 โดยมีการจัดการของตัวบันไดวนใหม่ขยายและย่อขนาดใหม่ เพื่อให้เกิดความหลากหลาย เงาะช่องสี่เหลี่ยมตรงกลางบันไดวนทุกอัน และชิ้นงานสามารถหมุนวนเป็นเกลียวได้โดยช่องที่เจาะนั้น แทนความหมายของจุดหมายปลายทางที่สิ้นสุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

โดยเนื้อหาของการสร้างผลงานที่มีแนวคิดมาจากการดำเนินชีวิตของมนุษย์ เป็นการนำเสนอความคิด ความรู้สึกที่เป็นนามธรรม แล้วนำเสนอให้เกิดความเข้าใจ เป็นรูปแบบของงานรูปธรรม การสร้างสรรค์ผลงานในชุดโครงการศิลปะนิพนธ์ เป็นการพัฒนาจากการสร้างสรรค์ผลงานตั้งป็นปีที่ 3 ในช่วงระยะเวลานั้นเป็นการทดสอบแนวความคิด เทคนิควิธีการนำเสนอ เหล่านี้จึงเป็นจุดเริ่มของโครงการศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ จึงได้มีการพัฒนาปรับปรุงผลงานมาสู่โครงการศิลปะนิพนธ์เป็นงานประติมากรรม โดยใช้ไม้และเหล็กให้เป็นรูปทรงที่มีความน่าสนใจ

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ทัศนธาตุต่างๆ ที่ได้นำใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้มี รูปทรง เส้น และพื้นที่ว่าง และการซ้ำ แต่สิ่งที่เน้นที่จะเป็นเรื่องของรูปทรง เส้น และการซ้ำ ตามลำดับ ผลงานที่สร้างขึ้นเป็นผลงานที่ประติมากรรมซึ่งมีรูปแบบของการประกอบไม้เป็นรูปทรง คล้ายบันไดวน แต่ละเส้นไม้ที่ต่อกันนั้นทำให้เกิดการเคลื่อนไหวของเส้น รู้สึกถึงการก้าวตามแนวความคิดเกิดเป็นจุดสนใจในผลงานประติมากรรม เพื่อให้เกิดความเข้าใจยิ่งขึ้นจะสามารถวิเคราะห์และจำแนกส่วนประกอบของทัศนธาตุที่สำคัญได้ดังนี้

รูปทรง (Forms)

ผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นที่ 1 รูปทรงที่เลือกมาใช้จะเป็นรูปทรงที่บิดเป็นเกลียวอยู่ในแนวตั้งทั้งนี้เพื่อจะสื่อถึงทิศทางที่ขึ้นสูง การเดินทางที่สูงขึ้น
แทนค่า เกี่ยวกับการเดิน การก้าวไปข้างหน้าเป็นวัฏจักรของการเดินทางของชีวิต

ผลงานชิ้นที่ 2

ผลงานชิ้นที่ 2 รูปทรงที่ใช้เป็นบันไดวน 3 ชั้น และแต่ละชั้นมีกรอบสี่ค้ำ ครอบอยู่ทุกชั้น
แทนค่า การเดินทางของมนุษย์ที่มีอยู่มากมาย บางทางก็มีตะขอมิที่ข้อมมีระเบียบบังคับกำหนดอยู่

ผลงานชิ้นที่ 3

ผลงานชิ้นที่ 3 รูปทรงที่ใช้ยังเหมือนกับชิ้นที่ 2 แต่จะไม่มีกรอบสี่เหลี่ยมในบันไดวนทุกอันและแต่ละอันสามารถหมุนเป็นเกลียวได้จริง
แทนค่า มนุษย์เราเมื่อมีทางให้ก้าวเดินแล้วมีขึ้นมีลงมีทางเดินที่แตกต่างแล้วก็ข้อมมีจุดหมายปลายทางของชีวิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้น

ผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นที่ 1 จะเป็นการนำกล่องเหล็กแกะไม้มาทับซ้อนกันจนทำให้เกิดเส้นที่น่าสนใจขึ้น
แทนค่า เส้นทางการเดินทางที่เป็นขั้นเป็นตอนและมีอุปสรรค จึงเกิดความสับสน

ผลงานชิ้นที่ 2

ผลงานชิ้นที่ 2 ทิศทางของเส้นจะหมุนวนไม่เหมือนกันทิศทางจะหมุนวนซ้ายและขวาและมีเส้นซิกแซกรอบสี่เหลี่ยมจนรอบตัว
แทนค่า เส้นวนแทนค่าความสับสนวิถึจักรในการเดินทางของชีวิตที่แตกต่างกัน

ผลงานชิ้นที่ 3

ผลงานชิ้นที่ 3 ทิศทางของเส้นจะเป็นลักษณะเดียวกับชิ้นที่ 2 เส้นของบันไดนั้นเป็นไปในทางเดียวกันแต่มีขนาดที่แตกต่าง
แทนค่า เส้นของบันไดที่หมุนวนแทนค่าเส้นของชีวิตและการหมุนวนของตัวบันไดแทนอุปสรรคและรายละเอียดของการเดินทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์การจัดวางของศิลป์

1. ความกลมกลืน(Harmony)

ในผลงานชิ้นที่ 1 นั้นจะเป็นการบิดกันเป็นเกลียวของกล่องเหล็กที่ประกอบอยู่กับไม้และแนวในการบิดจะขึ้นสู่จุดสูงสุดและมีเส้นโค้งในการจบงานอยู่ด้านบนผลงานชิ้นที่ 2 นั้นเป็นความเชื่อมโยงของแนวท่อนไม้ทั้ง 3 ส่วนหับแนวท่อนเหล็กที่มารับทำให้เส้นนั้นเกิดการดันไหลเชื่อมต่อกัน ผลงานชิ้นที่ 3 นั้นเป็นเรื่องของขนาดที่ลดหลั่นกันเป็นระดับ และมีจุดเชื่อมโยงสายตาดึง 3 ระดับ จึงเกิดเป็นมิติในการมอง

2. ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลในงานชิ้นที่ 1 เกิดจากการเข้าของเหล็กกล่องจนกลายเป็นแท่งสูงขึ้นมาหมุนวนรอบตัวทำให้เกิดความสมดุล ผลงานชิ้นที่ 2 ก็อาศัยการเรียงซ้ำของท่อน ไม้เหมือนกันชั้นแรกแต่มีขนาดเท่ากัน 3 แท่ง ในระนาบเดียวกัน ทำให้รู้สึกซ้ำซากน่าเบื่อแต่ในแง่ของความสมดุลนั้นจุดนี้จะสูงมาก และผลงานชิ้นที่ 3 จูมีการปรับเปลี่ยนเรื่องขนาดให้หลากหลายขึ้นและยังสามารถหมุนงานได้แต่ก็ยังมีกรอบเหล็กเพื่อไม่ให้โครงเครงและเป็นฉาก

3. สัดส่วน (Proportion)

ผลงานชิ้นที่ 1 สัดส่วนโดยรวมมีขนาดที่ค่อนข้างใหญ่และเป็นสัดส่วนที่ได้สร้างความสัมพันธ์กับสัดส่วนของรูปทรงเป็นแบบแนวตั้งองค์รวมทุกด้านจึงคล้ายคลึงกันและสามารถแบ่งซ้ำขวาเท่ากันก็ได้ผลงานชิ้นที่ 2 สัดส่วนแบ่งเป็น 3 ชั้นในแนวระนาบและได้ลดขนาดของชั้นบันไดวงลงแต่มีขนาดเท่ากัน 3 ชั้นเรียงติดกันจึงไม่สามารถแบ่งเป็น 2 ข้างมีการลดขนาดและขยายขนาดให้ใหญ่จึงมีชั้นบันไดวนที่มีสัดส่วน 3 ขนาด แต่ทั้ง 3 ขนาดแต่ทั้ง 3 ขนาดก็ยังมีความสัมพันธ์กันโดยแนวเส้นขอบชั้นบันไดที่นำมาต่อกัน

4. ความเป็นเด่น (Dominance)

ผลงานชิ้นที่ 1 มีการสร้างความเป็นเด่นด้วยรูปทรงแนวตั้งและขนาดที่ใหญ่และมีการซ้ำที่หลากหลาย ผลงานชิ้นที่ 2 สร้างความเด่นโดยการเพิ่มจำนวนของตัวบันไดวนแต่ลดขนาดของไม้แต่ละบันลงทำให้เกิดการซ้ำที่ชัดเจน ผลงานชิ้นที่ 3 มีการสร้างความเป็นเด่นโดยการแบ่งสัดส่วนของตัวบันไดวนเป็น 3 ขนาดในแนวเดียวกันและแก่ละอันยังสามารถหมุนวนได้

5. การเคลื่อนไหว

ผลงานชั้นที่ 1 มีการเคลื่อนไหวของเส้นที่เรียงกันขึ้นไปในแนวตั้งแบบรอบตัวเองและมีเส้นโค้งอยู่ด้านบนเพื่อเป็นจุดรับสายตาจุดสุดท้ายเพื่อเป็นจุดจบผลงานชั้นที่ 2 และ 3 มีการเคลื่อนที่ของเส้นอยู่ทุกตำแหน่งเพื่อแตกต่างจากชั้นที่ 1 ตามที่ทั้ง 2 ชั้นมีกรอบมากำหนดไว้และชั้นที่ 3 สามารถเคลื่อนไหวได้จริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

ในระบบกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้ามีจุดเริ่มต้นมาจากการที่ข้าพเจ้าท่องเที่ยวไปในที่ต่างๆ จึงมีโอกาสได้สัมผัสและเห็นถึงวัฒนธรรมหลายๆ แบบการไขว่คว้าหรือการก้าวเดินค้นรณของมนุษย์โลกเพื่อที่จะได้สัมผัสถึงเป้าหมายที่ตนเองได้ตั้งไว้ ไม่มีใครล่วงรู้ได้ว่าเส้นทางที่ตัวเองเดินทางมานั้นจะประสบความสำเร็จหรือไม่ หลายต่อหลายคนหมดแรงท้อแท้ หลายต่อหลายคนยังคงกับหน้า ก้มตา เดินต่อไปตามทาง เหล่านี้เป็นเรื่องที่ผมพบเห็นจากประสบการณ์ส่วนตัว

เรารู้ล่วงหน้าหรือ ? ว่าคืนนี้จะฝันถึงอะไร

เราฝันกลางวันถึงหลายๆ สิ่ง

แต่เราไม่รู้หรือว่า สุดท้ายแล้วจะเป็นจริงได้กี่สิ่ง

ในโรงเรียน เราถูกอบรมสั่งสอนให้เป็นเด็กดี

แต่กว่าจะโตขึ้น เราไม่รู้หรือว่าจะเป็นผู้ใหญ่ที่ดีได้หรือเปล่า

เรารู้หรือว่า ? อีก 10 วันข้างหน้าจะเกิดอะไรกับชีวิตเล็กๆ ของเรา

เรารู้หรือเปล่า? ว่าอีก 10 ชั่วโมงข้างหน้าจะเกิดอะไรกับวันเล็กๆ ของเรา

เมื่อเราโตขึ้น...และโตขึ้น...และโตขึ้น

ก็มีเรื่องเหนือความคาดหมายเพิ่มขึ้น...และเพิ่มขึ้น และเพิ่มขึ้น

เราเป็นโพสต์ โมเดิร์น และเราก็จะร่วงไป ล่วงไป

เราเป็นพวกมองโลกในแง่ดี และเราก็จะล่วงไป ล่วงไป

เราเป็นพวกมองโลกในแง่ร้ายและเราก็จะล่วงไป ล่วงไป

มีคนล่วงไปก่อนแล้ว และเราจะตามไป

อย่างช้าๆ ไม่ว่าจะชอบหรือไม่ชอบ แต่ก็ต้องเดิน ไปข้างหน้ากันทุกคน²

ส่วนจะสิ้นสุดลงตรงไหน เราไม่รู้หรอก

เราไม่ใช่สิ่งมีชีวิตที่รู้อะไรมากมาย เหมือนที่เราคิดว่าเรารู้

ข้าพเจ้าเสนอผลงานในรูปแบบของงานประติมากรรม โดยใช้ความงามทางศิลปะใช้ความรู้สึกละและแนวความคิด มาพัฒนาสร้างสรรค์ให้เกิดรูปทรงขึ้นมาใหม่ ซึ่งข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากสังคมรอบข้าง และผลงานของศิลปินต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้นเมื่อจากศิลปินเหล่านี้จะสร้างผลงานออกมาในรูปแบบที่ให้ความสนใจกับเรื่องราวในรายละเอียดของงาน ที่ดูเรียบง่าย แต่มีความหมายลึกซึ้ง

²

ถอดสำเนา moodstock นิตยสาร a day. การเดินทางอยู่ด้วยที่. บริษัท เคทีดีไทย จำกัด : กรุงเทพฯ. 10200.

ข้าพเจ้ารวบรวมข้อมูล และดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานหลังจากที่เขียนภาพร่างขึ้นและสร้างแบบจำลอง กำหนดรูปแบบการติดตั้งผลงาน ลักษณะของวัสดุที่จะนำมาใช้ ข้าพเจ้าเลือกวัสดุที่ตอบสนองความคิดของข้าพเจ้าได้อย่างลงตัว นั่นก็คือ เหล็ก และไม้ เพราะพอหาวัสดุเหล่านี้ใช้ในการสร้างชิ้นบันไดของจริงและตอบสนองความต้องการของข้าพเจ้า ผลงานที่ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ขึ้นเพื่อที่จะให้กลุ่มสังคมที่หมัดหวังในการดำเนินชีวิตเกิดกำลังใจ และก้าวเดินตัวไปข้างหน้าอย่างเข้มแข็ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

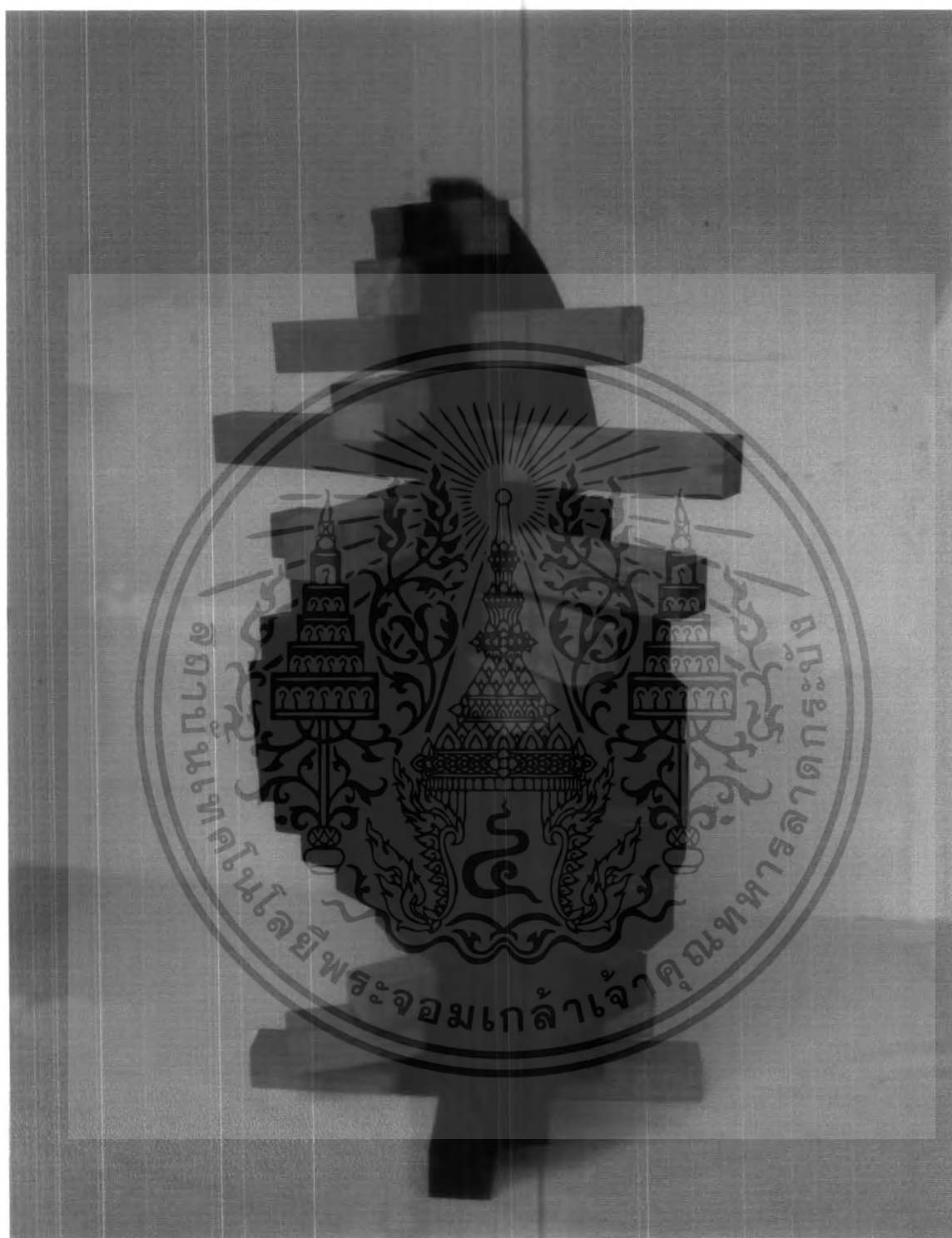
คอลัมน์ moodstock นิตยสาร a day : การเดินทางอยู่กับที่. บริษัท เคส็ดไทย จำกัด : กรุงเทพฯ.
 มุทิตา พานิช. เปลี่ยนรางวัลชีวิต. สำนักพิมพ์สวนเงินมีมา ; พิมพ์ครั้งที่ 1 พฤษภาคม 2548.
 หน้า 4-5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

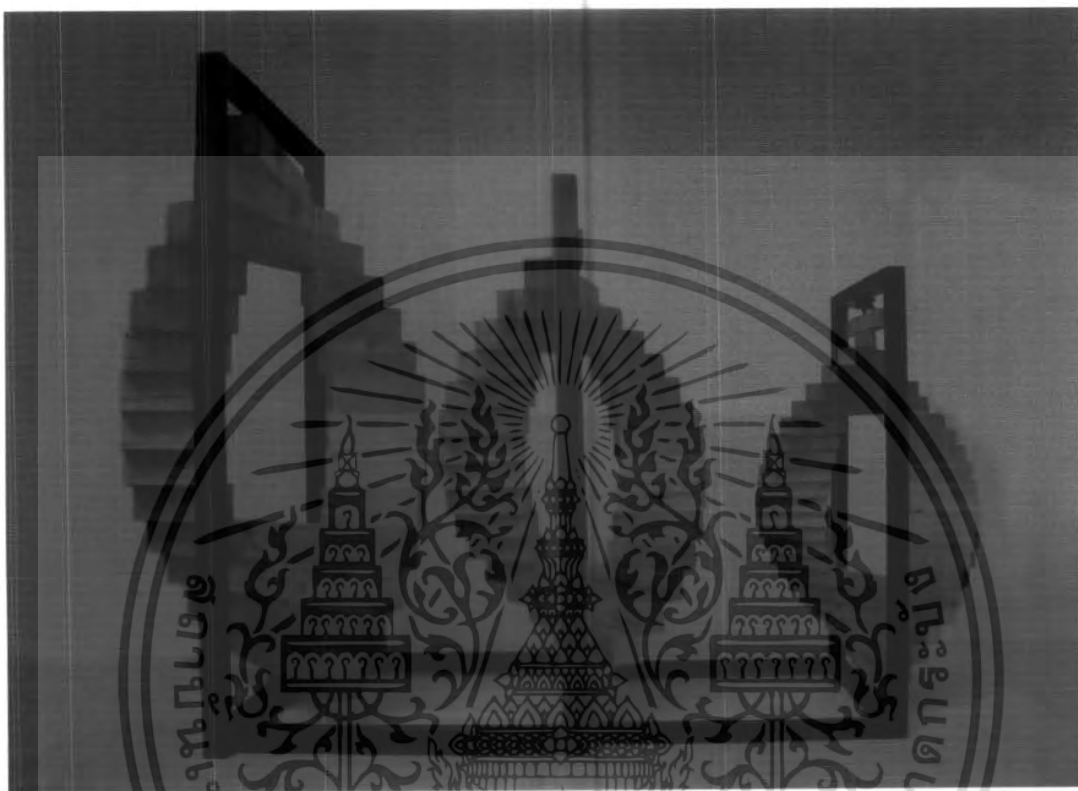
ชื่อผลงาน เวียนวน วังวน
 เทคนิค เชื่อมเหล็ก, ประกอบไม้
 ขนาด 105 x 100 x 185 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน บ้านโคก, เวลา, ชีวิต
 เทคนิค เชื่อมเหล็ก, ประกอบไม้
 ขนาด 70 x 190 x 120 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน
เทคนิค
ขนาด

บทสนทนาของชีวิตที่ผ่านมา
เชื่อมเหล็ก, ประกอบไม้
100 x 170 x 160 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ อธิป วนิชบุรณ

เกิด 3 ตุลาคม 2527

ที่อยู่ 595 ถ.บรมไตรโลกนาถ อ.เมือง จ.พิษณุโลก

ประวัติการศึกษา

- โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี พิษณุโลก
- ภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

การแสดงผลงาน

- 2548 - Livin with Art. Mini Sculpture 1, Amarin Plaza, Bangkok .
- การแสดงศิลปกรรมระหว่างประติมากรรมจากประเทศไทย สเปน และอิตาลี “6+1+1”
- 2549 - การสร้างฝัน เมือง Girona, Spain. Builders of Dream. Girona, Spain.
- 2550 - Incontuo fu ail ritmo del respire ele urla del nostro tempo, Italy. การประชุมระหว่างเสียงกรีดร้องของพวกเรา
- เมื่อประติมากรสำแดงเดช Divine Sculptors. โรงแรมสุขโขทัย กรุงเทพฯ.
- เมื่อประติมากรสำแดงเดช Divine Sculptors. หอศิลป์และการออกแบบ คณะมัณฑนศิลป์ ม.ศิลปากร ทำพระ กรุงเทพฯ.
- Mini Sculpture 2. Lalanta and Sofitel.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้